INTRASTAT w e-commerce: próg zgłoszeń i kod transakcji

Wtorek, 24 listopad 2026, 18:32, autor: Fakturowo.pl

Sprzedaż towarów konsumentom w innych państwach UE może podlegać raportowaniu INTRASTAT. Dla polskiego sklepu internetowego znaczenie mają jednak rzeczywisty przepływ towarów oraz przekroczenie właściwego progu statystycznego, a nie samo zagraniczne zamówienie. Po przekroczeniu progu zgłoszenia obejmują już miesiąc, w którym to nastąpiło. Przy sprzedaży na odległość do konsumentów stosuje się kod rodzaju transakcji „12".

Kiedy sklep internetowy podlega INTRASTAT?

INTRASTAT służy zbieraniu informacji o obrocie towarowym między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. W Polsce obowiązek dotyczy podmiotów objętych zasadami tego systemu, będących podatnikami VAT, których obrót towarowy z innymi państwami UE przekroczył odpowiedni próg statystyczny. Samo uruchomienie dostawy do Niemiec, Czech czy Francji nie oznacza więc automatycznie konieczności składania zgłoszeń.

W sklepie internetowym trzeba sprawdzać przede wszystkim, skąd i dokąd rzeczywiście przemieszczają się towary. Wysłanie paczki z polskiego magazynu do konsumenta w innym państwie UE może stanowić wywóz uwzględniany w polskim INTRASTAT. Nie przesądza o tym język sklepu, waluta płatności ani kraj siedziby operatora platformy sprzedażowej.

Poniższe zasady odnoszą się do stanu prawnego na 24 listopada 2026 r. Dotyczą obowiązku statystycznego, a nie sposobu wystawienia faktury czy ustalenia stawki VAT dla sprzedaży.

Który próg trzeba monitorować?

Progi INTRASTAT są ustalane na dany rok w ramach statystyki publicznej. Przedsiębiorca nie wybiera własnego limitu i nie zastępuje go progiem używanym do rozliczenia VAT od sprzedaży konsumenckiej. Do oceny obowiązku w 2026 r. należy posłużyć się tabelą progów obowiązujących właśnie w 2026 r., a nie wartościami zapamiętanymi z wcześniejszego roku.

Oddzielne progi obowiązują dla przywozu i wywozu. Sklep, który sprowadza towary z hurtowni w innych państwach UE, a następnie sprzedaje je za granicę, powinien prowadzić dwa zestawienia. Wartości przywozu nie pomniejsza się o wartość wywozu. Nie ustala się też jednego wspólnego salda dla całej działalności unijnej.

Trzeba również odróżnić próg podstawowy od szczegółowego. Przekroczenie progu podstawowego uruchamia obowiązek zgłoszeniowy w danym kierunku obrotu. Próg szczegółowy ma znaczenie dla zakresu danych podawanych w zgłoszeniu. Pozostawanie poniżej progu szczegółowego nie zwalnia z raportowania, jeżeli przekroczony został już próg podstawowy.

Przy ustalaniu obowiązku znaczenie mają zarówno obroty poprzedniego roku, jak i narastające obroty roku bieżącego. Jeżeli obrót za poprzedni rok przekracza próg obowiązujący w roku bieżącym, obowiązek występuje od początku bieżącego roku. Jeśli obowiązku nie było na tej podstawie, należy kontrolować, czy limit nie zostanie przekroczony w trakcie roku.

Od którego miesiąca składać zgłoszenia po przekroczeniu limitu?

Jeżeli próg zostaje przekroczony w ciągu roku, pierwszym okresem sprawozdawczym jest miesiąc przekroczenia. Nie czeka się do kolejnego miesiąca, następnego kwartału ani początku następnego roku. Istotne jest przekroczenie progu, a nie samo osiągnięcie wartości dokładnie mu równej.

Zgłoszenie za pierwszy miesiąc obejmuje podlegające raportowaniu operacje z całego tego miesiąca. Nie ogranicza się go do przesyłki, która spowodowała przekroczenie, ani do kolejnych wysyłek po tej przesyłce. Jednocześnie samo przekroczenie w trakcie roku nie oznacza konieczności złożenia zgłoszeń za wcześniejsze miesiące, w których obowiązek jeszcze nie istniał.

Przykład: sklep wysyła towary z Polski do odbiorców w innych państwach UE. Po porównaniu ewidencji z właściwym

progiem na 2026 r. ustalił, że na 31 sierpnia brakowało mu do przekroczenia 24 000 zł. Od 1 do 13 września zrealizował wysyłki o wartości 18 000 zł, a 14 września następną o wartości 9 000 zł. Próg został przekroczony we wrześniu. Pierwsze zgłoszenie dotyczy zatem września i obejmuje wszystkie operacje tego miesiąca podlegające wykazaniu, także te sprzed 14 września.

W tym przykładzie nie podano kwoty samego progu: punktem odniesienia musi być oficjalna wartość dla danego roku i kierunku obrotu. Takie podejście pozwala wykorzystać ten sam sposób kontroli również wtedy, gdy wysokość progów zmienia się między latami.

Kiedy stosować kod rodzaju transakcji „12”?

W sprzedaży na odległość do konsumentów w innych państwach UE stosuje się w INTRASTAT kod rodzaju transakcji „12”. Chodzi o charakter operacji: bezpośredni handel z prywatnym konsumentem, w tym sprzedaż internetową. Kod nie jest uzależniony od tego, czy sklep przyjął płatność kartą, przelewem czy przez pośrednika.

Przykładowo polski sklep sprzedaje osobie prywatnej w Austrii ekspres do kawy za 1 400 zł i wysyła go z magazynu w Poznaniu do Wiednia. Jeżeli sklep ma już obowiązek raportowania wywozu, sprzedaż tę ujmuje z kodem rodzaju transakcji „12”. Samo zastosowanie tego kodu nie rozstrzyga jednak o wartości, klasyfikacji towaru ani pozostałych danych potrzebnych do zgłoszenia.

Nie każda sprzedaż przez internet jest sprzedażą konsumencką. Zwykła transakcja zakupu i sprzedaży między przedsiębiorcami, która nie ma cech wymagających innego kodu, jest oznaczana kodem „11”. O wyborze nie decyduje więc kanał zamówienia. Zamówienie złożone w sklepie internetowym przez firmę nie staje się z tego powodu transakcją z kodem „12”.

Nie należy też mylić kodu rodzaju transakcji z kodem towaru CN. Pierwszy opisuje gospodarczy charakter operacji, drugi identyfikuje towar według Nomenklatury scalonej. Sklep sprzedający kilka różnych grup produktów może stosować kod transakcji „12” przy wielu pozycjach, ale nadal musi właściwie sklasyfikować poszczególne towary.

Czym różni się sprzedaż od przemieszczenia własnego towaru?

INTRASTAT nie jest wyłącznie zestawieniem faktur sprzedażowych. Przepływ towarów między państwami UE może mieć znaczenie także wtedy, gdy właściciel towaru się nie zmienia. W e-commerce dotyczy to zwłaszcza przenoszenia zapasów do zagranicznych magazynów obsługujących późniejszą sprzedaż.

Jeżeli sklep przewozi własny towar z Polski do magazynu w Niemczech, nie powinien traktować tego automatycznie jako sprzedaży konsumentowi z kodem „12”. Na etapie transportu do magazynu nie ma jeszcze takiej transakcji z końcowym klientem. Należy ustalić właściwe ujęcie samego przemieszczenia i odpowiedni dla niego kod rodzaju transakcji.

Późniejsza dostawa z niemieckiego magazynu do niemieckiego konsumenta nie jest z kolei wywozem towaru z Polski. Nie można wykazać jej w polskim INTRASTAT tylko dlatego, że sprzedawca ma polski NIP i polski rachunek bankowy. Korzystanie z zapasów za granicą może natomiast wymagać sprawdzenia obowiązków statystycznych w państwie, w którym odbywa się dany przepływ towarów.

Przy modelu magazynowym potrzebna jest więc ewidencja ruchów zapasów, a nie tylko eksport zamówień ze sklepu. Bez niej łatwo pominąć transfer do magazynu lub dwukrotnie policzyć ten sam towar: raz przy przemieszczeniu z Polski, a drugi raz przy sprzedaży realizowanej już w całości za granicą.

Jak odróżnić INTRASTAT od VAT OSS i sprzedaży poza UE?

Rozliczenie VAT od sprzedaży na odległość i sprawozdawczość INTRASTAT mają odrębne cele oraz warunki. Korzystanie z procedury OSS nie zastępuje zgłoszenia INTRASTAT, jeśli obowiązek statystyczny już powstał. Z drugiej strony samo rozliczanie zagranicznego VAT nie dowodzi, że został przekroczony próg INTRASTAT.

Nie należy przenosić między tymi systemami limitów ani sposobu grupowania danych. Deklaracja podatkowa może pomóc w kontroli kompletności ewidencji, ale nie jest gotowym zgłoszeniem statystycznym. INTRASTAT wymaga spojrzenia na fizyczny obrót towarowy i dane właściwe dla poszczególnych pozycji towarowych.

Znaczenie ma również granica między obrotem unijnym a handlem z państwami spoza UE. Wysyłka z Polski do konsumenta w Szwajcarii nie staje się wywozem INTRASTAT z powodu położenia tego kraju w Europie. Z kolei przy dostawie towaru bezpośrednio z państwa trzeciego do klienta w UE trzeba najpierw ustalić rzeczywistą trasę i sposób dopuszczenia towaru do obrotu, zamiast automatycznie ujmować zamówienie jako przepływ z Polski.

Jak przygotować dane i wychwycić błąd?

Praktyczna kontrola powinna zaczynać się od miesięcznego zestawienia przepływów towarowych. Dla każdego ruchu warto przechowywać datę, państwo wysyłki i przeznaczenia, identyfikację towaru, wartość oraz informację, czy była to sprzedaż konsumencka, sprzedaż firmowa czy operacja bez sprzedaży. Pozwala to zarówno monitorować próg, jak i

dobrać właściwy kod rodzaju transakcji.

Zgłoszenia przekazuje się elektronicznie w systemie obsługującym INTRASTAT. Dostęp do danych sklepu lub programu księgowego nie oznacza jeszcze przygotowania organizacyjnego do raportowania. Przed pierwszym zgłoszeniem trzeba zadbać o rejestrację i uprawnienia do obsługi podmiotu albo ustalić współpracę z przedstawicielem. Zlecenie obsługi nie usuwa potrzeby dostarczenia mu kompletnych danych o przepływie towarów.

Jeżeli sklep odkryje, że próg przekroczył wcześniej, powinien ustalić rzeczywisty pierwszy miesiąc obowiązku i uzupełnić brakujące zgłoszenia. Nieprawidłowy kod transakcji lub błędne dane w już złożonym zgłoszeniu wymagają skorygowania według zasad INTRASTAT. Nie naprawia ich samo poprawienie faktury ani zmiana oznaczenia zamówienia w panelu sprzedażowym.

Najbardziej użytecznym zabezpieczeniem jest połączenie danych o zamówieniach z dokumentacją magazynową i transportową. Dzięki temu sklep widzi nie tylko, komu sprzedał towar, lecz także czy i kiedy towar przekroczył granicę Polski. To właśnie ten brakujący element najczęściej uniemożliwia poprawne ustalenie zakresu raportowania w modelu z kilkoma magazynami.

Tagi: intrastat, e-commerce, progi intrastat 2026, kod transakcji 12, sprzedaż do ue, zgłoszenie intrastat, sprzedaż konsumencka